

Работа знаходзіць таго, хто яе шукае

(Заканчэнне.)

Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Але пры пошуку работы не ўсе саіскальнікі хочуць працаваць па-сапраўднаму — адзначаюць спецыялісты. Напрыклад, у Кобрынскім раёне ёсць прыватнае сельгаспрадпрыемства з італьянскім капіталам, якое не можа набраць сабе агароднікаў з мясцовых нават на летні сезон. Калі тутэйшыя беспрацоўныя пабываюць на плантацыі, азнаёмяцца з умовамі працы, з патрабаваннямі дысцыпліны, яны, як правіла, адмаўляюцца заключыць дагаворы. У выніку агародніну вырошчваюць прыезджыя работнікі. Кобрыншчына мяжуе з Украінай, а ўкраінскія беспрацоўныя хапаюцца за магчымасць зарабіць нават нялёгкай працай на зямлі.

Патрэбна матывацыя

Начальнік упраўлення па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Бярозаўскага райвыканкама Маргарыта ТАЛКУН адзначыла сярод асаблівасцяў шэрагу беспрацоўных адсутнасць матывацыі да працы. Маргарыта Мікалаеўна прывяла прыклады адносін да працы наваспечаных дворнікаў. Аднаго з іх уладкавалі на работу з вялікімі цяжкасцямі. Начальнік упраўлення нават папрасіла кіраўніка структуры адправіць на заслужаны адпачынак 65-гадовага работніка, бо трэба было ўладкаваць маладога. Чалавек пайшоў на месца дворніка, якое вызвалілася, і, паводле водгукаў кіраўніцтва, добра працуе. Таму што яму патрэбна была работа, ён сваім месцам даражыць.

А другі, амаль яго равеснік, калі яго ўладкавалі дворнікам, пабыў на новай пасадзе пару дзён, а потым сказаў: «Падмятаць кожны дзень і быць занятым восем гадзін на дню не ўваходзіла ў мае планы». Гэтак жа як і дзяўчына, якую ўладкавалі весці гурток самадзейнасці ў дзіцячай пазашкольнай установе. Маладая работніца з культпрасветадукацыйнай заявіла, што ёй не падабаецца работа, дзе трэба спяваць, танцаваць і таму падобнае. Яна разлічвала на спакойны рэжым працы, дзе можна было б «пасядзець некалькі гадзін у кабінце», таму звольнілася са сваёй пасады праз два тыдні. Яшчэ адзін малады чалавек з дыпламам юрыста сказаў, што ён не будзе разглядаць прапановы з аплатай менш за 800 рублёў. Такім грамадзянам вельмі цяжка дапамагчы. Хоць для пачатку працоўнай кар’еры асабліва маладым людзям не варта было б пазбягаць любой работы — лічыць Маргарыта Мікалаеўна.

Пытанне аплаты

На выязной сесіі Кобрынскага раённага Савета дэпутатаў па пытаннях занятасці была закранута праблема пошуку кадраў для швейных прадпрыемстваў. Пасля некаторага зацішша швейнікі актывізаваліся. Зараз вострую патрэбу ў рабочых руках швачак маюць пяць прадпрыемстваў Кобрыншчыны. Шыць адзенне з джынсавых тканін пачала фірма, заснавальнікам якой з’яўляецца турэцкае прадпрыемства. Ёсць у Кобрыне філіял «Мілавіцы», адкрытыя іншыя швейныя вытворчасці. Але яны сёння не гатовыя плаціць работніцам больш чым



300–350 рублёў у месяц. У тым і праблема. А яшчэ колькі гадоў таму швачкі атрымлівалі вельмі прыстойную зарплату, выседзець восем гадзін за канвеерам, напружваючы зрок і рукі, не лёгка. У выніку нават адну групу для навучання швейнай прафесіі кобрынская служба занятасці сабраць не змагла. Значыць, тут трэба мяняць некаторыя падыходы работадаўцам.

Навучанне і перападрыхтоўка

Як станоўчы, на кобрынскім дэпутацкім форуме адзначаны факт набору на навучанне групы мужчын. Пасля адпаведных курсаў яны будуць уладкаваныя рабочымі па абслугоўванні школьных будынкаў. І хоць зарплату там абяцаюць не вельмі высокую, недзе каля 300 рублёў, ахвотныя працаваць у школах знайшліся.

— Зараз набіраецца група для падрыхтоўкі машыністаў-качагараў кацельных, — паведаміў

намеснік начальніка ўпраўлення па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Столінскага райвыканкама Генадзь ЯХНАВЕЦ. — Яны будуць навучацца на базе нашага сельскагаспадарчага ліцэя. Пачатак заняткаў прызначаны на жнівень — з тым, каб да ацяпляльнага сезона людзі прыступілі да сваіх абавязкаў. Усе качагары будуць вучыцца пад гарантыю працаўладкавання за кошт сродкаў фонду сацыяльнай абароны. Слухачы курсаў атрымаюць стыпендыю, кампенсацыю за праезд да месца вучобы і, галоўнае, магчымасць атрымаць рабочае месца. Таму ахвотныя на гэтую групу набіраюцца.

Сёлета некалькі чалавек з ліку тых, хто звярнуўся ў Столінскі цэнтр занятасці, накіроўвалі на вучобу ў Брэст. Малады чалавек, які атрымаў спецыяльнасць тынкоўшчыка-абліцоўшчыка-плітачніка, ужо вярнуўся дадому і ўладкаваўся на работу.

Дарэчы, на 1 чэрвеня ў Столінскім раёне было зарэгістравана ў

якасці беспрацоўных 93 чалавекі. Вакансій у раёне на гэтую дату значна больш. Але ў асноўным патрабуюцца спецыялісты з вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыяй. Бальніца гатовая прыняць дактароў, сельгаспрадпрыемствы — ветэрынараў, лясная гаспадарка — леснікоў. А вось з рабочымі вакансіямі сітуацыя складаная. Але хто вельмі хоча знайсці работу, таму ўдаецца — перакананыя ў раённых службах занятасці.

Мае знаёмыя муж і жонка, вясковыя настаўнікі з Пінскага раёна, перажылі закрыццё ўласнай школы, дзе адпрацавалі з часоў універсітэцкага размеркавання. Цяпер жонка ездзіць на працу ў райцэнтр больш за 20 кіламетраў, муж — у іншую вёску яшчэ далей. Пры тым, што яму пасля складанай аперацыі цяжка хадзіць і абое дабіраюцца рэйсавымі аўтобусамі, на жыццё асабліва не скардзяцца. «Пенсійны ўзрост паднялі, ездзіць давядзеца яшчэ доўга, але ж трэба недзе працаваць», — разважаюць Аляксандр і Таццяна... Я пра тое, што калі чалавек хоча мець работу, ён такую магчымасць знаходзіць.

У службах занятасці ў адзін голас адзначаюць, што найцяжэй працаваць са спецыфічным кантынентам, які складаецца з ЛПП і месцаў пазбаўлення волі. Іх уладкоўваюць, яны пачынаюць парушаць дысцыпліну, іх звальняюць, і яны зноў ходзяць па крузе. Калі чалавек не мае матывацыі, уладкоўваць яго — марны занятак. Працаваць трэба хацець.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
yackevich@zviazda.by

НАВІНЫ З РЕГІОНАЎ

Вакол святла

Брэст. Выстаўка лямпаў і ліхтароў «Вакол святла» адкрылася ў Брэсцкай абласной навукова-тэхнічнай бібліятэцы. Прадстаўленыя на ёй экспанаты адлюстроўваюць эвалюцыю асвятляльных прыбораў, якімі карысталася і карыстаецца чалавецтва. Гэта газавыя і электрычныя лямпы, падсвечнікі, абажурны, чыгуначныя і вулічныя ліхтары, кішэнныя ліхтарыкі, прыстасаванні для гашэння свечак, запалкі, запальнічкі і іншыя прадметы, што ў XIX—XX стагоддзях ужываліся для асвятлення. Усё гэта наведвальнікі выстаўкі змогуць пабачыць больш за 100 экспанатаў.

Стронга на экспарт

Магілёўская вобласць. Прадпрыемства «Ляхва» налета плануе выйсці на вытворчасць 700 т стронгі на год. Пра гэта заявіў дырэктар гаспадаркі Юрый Куксяноў. Гэтая каштоўная рыба запатрабаваная на рынку, прычым значная яе частка ідзе на экспарт у Расію. Стронга гадуецца ў трох падраздзяленнях гаспадаркі, што знаходзяцца ў Быхаўскім, Касцюковіцкім і Бялыніцкім раёнах. У перспектыве мае быць пабудаваным яшчэ адзін сучасны комплекс для гадоўлі 300 т рыбы на год. Плануецца таксама развіваць турыстычную інфраструктуру, аказваць паслугі платнай рыбалкі і ўвесці цэх перапрацоўкі ікры.

Гаспадарка «Ляхва» была створаная пры рэалізацыі інавацыйнага праекта па вытворчасці рыбы каштоўных парод у Быхаўскім раёне ў 2013 годзе.

Княжацкі квэст

Мір, Гродзенская вобласць. Супрацоўнікі замкавага комплексу «Мір» прапанавалі новы «прадукт» для турыстаў: ім прапануюць разгадаць гістарычны квэст «Вайна і Мір, або Таямніца двух куфраў». Паводле сюжэта, падчас рамонтнага пераўладальнік князь Міхаіл Святаполк-Мірскі знайшоў старадаўні куфар, які некалі схаваў яго папярэднік — Караль Станіслаў Радзівіл падчас вайны са шведамі. Нягледзячы на ўсе намаганні, князь Міхаіл не можа адназначна вызначыць замка, таму ён запрашае гасцей, каб яны дапамаглі яму разгадаць таямніцу.

У ходзе квэсту ўдзельнікі выконваюць шэраг заданняў і адкрываюць для сябе цікавыя гістарычныя факты.

У гульні могуць адначасова ўдзельнічаць ад 10 да 80 чалавек. Мяркуюцца, што квэст будзе ладзіць штотыдзень з чэрвеня да верасня.

Шыладзюбкам падабаецца

Тураў, Гомельская вобласць. У пойме ракі Прыпяць загнуздзіліся нетыповыя для Беларусі віды кулікоў — шыладзюбка і хадулачнік. Арнітолагі лічаць гэта ўнікальным выпадкам.

Звычайна шыладзюбкі гняздуюцца на ўзбярэжжы Балтыйскага мора і ў кар’ерах Львоўскай вобласці, а зімуюць на Міжземным моры. Раней гэтых птушак у нашай краіне назіралі толькі падчас вясновай міграцыі, але пасля было знойдзена і гняздо. Цяпер у шыладзюбак на Тураўшчыне вывеліся птушаняты.

Акрамя шыладзюбак, арнітолагі выявілі як найменш тры пары хадулачнікаў — кулікоў з надзвычай доўгімі нагамі. Апошнім разам іх бачылі ў рэгіёне ў 2013 годзе. Лічыцца, што абодва віды сталі гнездавацца на Прыпяці праз вялікі вясновы разліў.

Ваши грошы — наша мяса

Орша, Віцебская вобласць. Дзве буйныя кітайскія карпарацыі плануюць рэалізаваць у Беларусі праекты агульным коштам больш за 1 млрд долараў да канца 2017 года. Адзін з іх прадугледжвае інвестыцыі ў развіццё Аршанскага мясакансервавага камбіната, якому патрэбная рэканструкцыя забойнага і каўбаснага цэхаў. Гэта звязана з тым, што кітайскі бок зацікаўлены ў імпарце беларускіх прадуктаў харчавання.

Новы від транспарту

Магілёў. У абласным цэнтры распрацоўваюць праект пабудовы струннай рэйкавай дарогі. Падвесная траса можа звязаць плошчу Арджанікідзе і раён вуліцы Маўчанскага. Праектам займаецца кампанія, якая папулярна ў гэты інавацыйны від транспарту ў Беларусі. Паводле папярэдніх разлікаў, праезд у адзін кіраўніцтва будзе каштаваць 80 капеек, а гарадскі бюджэт зможа эканоміць 1 млн долараў на год. Даўжыня меркаванай «трасы» — 2 км 250 м, а працягласць паездкі — 2–3 хвіліны. Калі праект будзе прыняты, будаўніцтва пачнецца ў 2019 годзе.

БЕЗГАСПАДАРЧЫХ ЗЯМЕЛЬ СТАЛА МЕНШ

Маёмасць, якая не выкарыстоўваецца, з’яўляецца рэзервам для развіцця эканомікі рэгіёна.

Укладзеныя ў маёмасць сродкі могуць прыносіць прыбытак не толькі асобна ўзятым суб’ектам гаспадарання, але і вобласці ў цэлым: у выглядзе падаткаў, заробтнай платы і гэтак далей. Пра гэта ішла размова падчас выязной сесіі Гомельскага абласнога Савета дэпутатаў, прысвечанай эфектыўнасці выкарыстання на тэрыторыі Гомельскай вобласці нерухомай маёмасці.



Старшыня Гомельскага абласнога Савета дэпутатаў Алег Барысенка адзначыў, што работа ў гэтым кірунку, у якой задзейнічаны ўсе ўзроўні ўлады, носіць сістэмны характар. Аднак, рэзерваў яшчэ дастаткова і таму неабходна і надалей працаваць над паляпшэннем эканамічнай сітуацыі ў рэгіёне.

Дырэктар абласнога тэрытарыяльнага фонду дзяржмаёмасці Кацярына Зянкевіч расказала, што агульная плошча маёмасці, якая не выкарыстоўваецца ў Гомельскай вобласці, складае больш за 200 тыс. кв. м. Штогод гэты паказчык змяняецца, але адначасова падчас аптымізацыі прадпрыемстваў з’яўляюцца новыя аб’екты. І ўсё ж у рэгіёне адбываецца зніжэнне ўдзельнай вагі плошчаў, якія не выкарыстоўваюцца. Калі чатыры гады таму гэты паказчык складаў 3,7%, то сёння ён зменшыўся да 1,4%.

Летась, падчас маштабнага абследавання раёнаў Гомельшчыны, было выяўлена больш за 5,5 тыс. такіх аб’ектаў. Праз сем месяцаў з моманту завяршэння абследавання прыцягнута ў гаспадарчы абарот або знесена каля 25% ад выяўленых дзяржаўных аб’ектаў і аб’ектаў ААТ з доляй дзяржаўнай уласнасці. Яшчэ 56% аб’ектаў плануецца задзейнічаць сёлета да канца года.

Ірына АСТАШКЕВІЧ. iost@zviazda.by